

זכרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

יו"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

ר"ח כסלו א"ה בימים ה' ו' - מברכים החודש המולד: אור ליום ה' שעה 10:28, בבוקר, 8 חלקים

פרשת חיי שרה - מברכים

כ"ה מרחשון תשפ"ג

גליון תתרט"ד

זמני כניסת ויציאת שבת קודש			
ר"ת	מוצ"ש	הדה"נ	בני ברק
5:52	5:18	4:17	
5:55	5:17	4:03	ירושלים
5:47	5:35	4:17	באר אפארק

ויבא אברהם לספוד לשרה ולבכתה (כג, ב)
להבין ענין כי זעירא אשר במילת "ולבכתה",
ועיין במפרשים מה שפירשו בזה כל אחד
ואחד לפי דרכו בקודש.

והנראה לבאר הנהגה דרך העולם כך הוא
שכשאחד נפטר רח"ל בשיבה טובה זקן בא
בימים, אמנם שיש צער בדבר, אבל אחרי
ככלות הכל זו דרך העולם כי על כרחך אתה חי
ועל כרחך אתה מת.

אבל ל"ע ול"ע באם נפטר אחד צעיר לימים, אז הצער והכאב הוא
שבעתיים יותר מאשר על איהו וזקן בא בימים.

לא כן הוא בצדיק עובד ה' ויר"ש מרובים ובתורת ה' יגהה יומם
ולילה, או אין נפקא מינה באם נפטר בשיבה טובה או רח"ל צעיר
לימים, ואפי' נפטר בזקנה מופלגת הרי הוא אותו צער יגון ואנחה.
וכבר המליצו ע"כ אין מוקדם ומאוחר בתורה, שבצדיק ת"ח ונשגב,
או אפי' שנפטר בשיבה טובה, הרי יש ג"כ צער גדול בפטירתו.

והטעם הוא משום דאין אנו מבכים את הגוף הכלה והגשמיות
שבאדם, אלא הצער הוא על כבוד שמים והנחת רוח לכו"ע שהיה לו
מהצדיק אשר מעתה נחסר ואין מי שימלא חסרונו.

וזה מה שנרמז בכי זעירא, דהיינו שבכה אברהם אע"ה על שרה אע"ה
כאילו היתה בת כי שאז הצער גדול הוא לאין ערוך, וזה כי זעירא, היינו
שנחסר כאן בת כ'.

וכן גם נרמז באות כ' כיבוד שמים, שכן בבד בפטירתה נחסר מכבוד
שמים ונחת רוח לפני הקב"ה, ולכן בכה אברהם אבינו כל כך.

ויבא אברהם לספוד לשרה ולבכתה (שם)

וברש"י נסמכה מיתת שרה לעקידת יצחק, לפי שעל ידי בשורת
העקידה שנודמן בנה לשחיטה וכמעט שלא נשחט פרחת נשמתה
ממנה ומתה, ע"כ.

וצריך להבין אי משום הא, למה פרחת נשמתה, והרי הצדיקים הם כל
כלותם מסי"ג לה' יתברך שמו ויתעלה, וכמאמר הרה"ק בעל היצחק
חיים' מוצאנו זיע"א: "א איד דארף גארנישט וועלען, א איד דארף נאר
וועלען פארברענט ווערן פאר באשעפער'ס וועגן", ע"כ.

א"כ למה קיבלה בשורה זו כ"כ קשה עד כדי כך שפרחה נשמתה
ומתה (כע"ז עיין בפי"ת מובא בעין יוסף פירש למדרש תנחומא
שהקשה זאת ג"כ וז"ל וא"ת וכי היתה שרה מצטערת במה שבחר ה'
ביצחק בנה להיות לעולה).

ותירץ כ"ק אאזמו"ר רביה"ק מרן הרמ"מ זיע"א דמשום כך פרחת
נשמתה בגלל ששמעה שלא נשחט, ואת אומרת שחם ושולום הוא
לא היה ראוי להיות עולה תמימה קרבן לה, ומרוב עגמת נפשה שבנה
לא זכה להיות קרבן לה, פרחת נשמתה ומתה עכדה"ק.

והנראה עוד לתרץ עפ"י מה דאיתא במדרש (תנחומא פ' כג) יצאתה
בת קול מן השמים ואמרה לו אל תשלח ידך אל הנער וכו' באותו
שעה הלך השטן אצל שרה ונודמן לה בדמות יצחק, כיון שראתה
אותו אמרה לו בני מה עשה לך אביך, אמר לה נטלני אבי והעלני הרים
והורידני בקעות והעלני לראש ההר ובנה מזבח וסידר המערכה וכו'
ולקח את הסכין לשחטני, ואילו יצאתה אמר לו הקב"ה אל תשלח ידך

שיחת קודש מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

ויבא אברהם לספוד לשרה ולבכתה הצער הגדול בפטירת צדיקים

אל הנער, כבר הייתי נשחט, לא
הספיק לגמור את הדבר עד שיצאה
נשמתה הרה"ד ויבוא אברהם וכו'
עכ"ד המדרש.

והנראה בדברי המדרש שהשטן בא
לשרה והתלווץ על קוה"ק אברהם
אבינו איך שלקח אותו הרים וגבעות
וכו' ואיך שכמעט לקחו לעולה

תמימה וכמעט שלא נשחט, וכ"כ זילול באאע"ה ועשה ממנו
כאחד של"ע יצא מדעתו ח"ו, עד שהקב"ה כביכול הציל אותו
מידיו ואמר "אל תשלח ידך אל הנער".

כששמעה זאת שרה אמנו ע"ה נודעוזה לגמרי מאלו הדיבורים
של בנה יצחק ולא האמינה למשמע אוננה איך שבנה יחידה
צדיק תמים מנעוריו מדבר ומזלזל כך על אביו הקדוש, ומרוב
צער ועגמו"ג פרחת נשמתה.

ולמה עשה ה' ככה שתסתלק באופן זה, והנראה הנהגת
זמנה של שרה להסתלק מהאי עלמא, וכשבא השטן לקחת
נשמתה לא היה ביכולתו לגשת אל הקודש (כדאי' בגמ' שבת
על מיתת דהמע"ה) ע"כ ניתן לו רשות לעשות כדבר הזה
להידמות ליצחק ולדבר דיבורים אלו ועי"ז פרחת נשמתה.

*

או יאמר, דשרה אימנו היתה שרויה כל ימי חייה בשמחה ובטוב
לבב, ולכן לא היה יכול השטן מלאך המות לגשת אליה, דהרי
מי שהוא בשמחה תמיד אז לא תאונה אליו כל רעה.

לכן עשה השטן כדבר הזה לבשר אותה בשורה רעה, וכן
להידמות לה כבנה יצחק המלגלג על אביו ח"ו, בכדי שעל ידי זה
תבוא לידי צער יגון ואנחה רח"ל, ואז כבר יכל ליטול נשמתה
ממנה ונסתלקה לשמי מרום.

והיה הנער אשר אומר אליה כו', והנער טובת מראה וכו' (כד, ג-
ז).

בפרשתו כל מקום שמוזכר אצל רבקה הנערה אז הוא חסר,
דהיינו הקרי הוא נער עיי"ש.

והנראה דהתורה באה להשיענו יסוד גדול, דהרי רבקה אימנו
היתה כל כולה חסד כמו שרואים השתלשלות העניינים עם
אליעזר עבד אברהם.

ואיך באה לה מידה זו של חסד, הרי היתה בת רשע ואחות רשע
ומקומה בין אנשי רשע, אלא שהיא החזיקה במידת ענווה
ושפלות רוח,

ועי"ז זוכים למידת החסד, דהמתנאה על הבריות אינו מבין
לצרכי השני, ובפרט כשמדובר בלב נשבר וכו' או בוודאי שאינו
לפי כבודו לסייע לזולת.

וזה מרומז בנערה חסר המרמז על מידת הענווה ועי"ז זכתה
לעשות חסדים עם הבריות.

יעזור הקב"ה שנוכה לכל הישועות והחסדים בני חיי ומזוני
רויחא ואריכא וס"ד גאולה שלימה ורפוש"ש וישועה שלימה,
ולבנין ביה"מ"ק שוין ועצט אויף א זיסע אופן אויף אייביג.

דברי תורה ממורינו הגה"צ אב"ד דקהילתנו שליט"א

ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע
שנים, ברש"י בת ק' ככת כ' לחטא מה בת כ'
לא חטאה שהרי אינה בת עונשין אף בת ק'
בלא חטא וכו'.

ולכ' יפלא דגילתה לנו תוה"ק דשרה אמנו
ע"ה היתה בלא חטא עד ק' שנה, אך מה
עם כ"ז שנים הונטרות עליהם לא גילתה
לנו, והלילה לומר דאפשר חטאה באותן
שנים, אמנם למה לא נמצא איזה דרש דעד
סוף ימיה היתה בלא חטא, ומה לן מהאי
דרשא דעד ק' היתה בלא חטא,

אלא יבואר שפיר עפ"י מה דאיתא (אבות
פ"ה מפ"א) בן מאה כאילו מת ועבר ובטל מן
העולם, והיינו דאחרי מאה שנה נתבטל מן
האדם תאוות העוה"ז (ועי' בתפא" שם)
ומכש"כ כי האדם אשר לא חטא עד ק'
בוודאי שלא יחטא, וא"כ הכא בשרה אמנו
ע"ה אחרי דהעידה תוה"ק עלי' שלא חטאה
עד היותה בת ק' א"כ ידענו ממילא שכבר
לא חטאה כל ימיה לעולם.

והנה צריך להבין האי דרשה הנ"ל בת ק'
ככת כ' לחטא ולכאו אמאי לא אמר בת ק'
ככת ז' לחטא, שהרי אז היתה נקיה לגמרי
מן החטא ואף בבי"ד של מטה אין
מענישים או משא"כ עד כ' אף דאין עונשין
בבי"ד של מעלה מ"מ בבי"ד של מטה
מענישין והוי ל"י משמעות וממשות חטא,
וא"כ אפשר לטעות ולומר שבת ק' לא
היתה רק באוננה בחינה אבל לא כקטנה עד
י"ב שלא טעמה טעם חטא.

והנראה לומר דבא להשיענו בזה מעלה
יתירה בשורה אע"ה היתה נקי' מן החטא
לגמרי,

דהנה כתב בשו"ת חכם צבי (סי' מט)
דבאמת אין עונשין בבי"ד של מעלה עד כי
אמנם אחר כי מענישים על עבירות שעשה
לפני כ' אם לא עשה תשובה עיי"ש

וע"ע בס' כלי חמדה (פ' חיי שרה) שהאריך
בזה. ולפי"ז דרשת בת ק' ככת כ' לחטא בא
לומר ששרה אע"ה לא חטאה אפי' עד
היותה בת כ', והיינו בת ק' ככת כ' מה בת כ'
לא חטאה שהרי אינה בת עונשין אף בת ק'
לחטא, ופי' דאפי' כשהיתה בת ק' לא היתה
בת עונשין על חטא שלפני כ' כיון שלא
חטאה כלל, וזה ידענו רק מהדרש ככת כ',
משא"כ אילו הוי דרשי' ככת ז' לא הוי
ידענו אם חטאה חלילה עד כי או לא דאולי
חטאה חלילה ואח"כ עשתה תשובה ולא
הענישו אותה על החטא,

ושפיר מידרש בת ק' ככת ז' בלא חטא, אלא
השתא דדרשין ככת כ' היינו דבת ק' היתה
באותו מצב ככת כ' הן לחטא והן לעונש
שלא היתה בת עונשין דלא חטאה כלל,
והא דנקט עד ק' היינו כנ"ל דאחר ק' כאילו
מת, א"כ לגבי עונשין נמי אם מענישים
בי"ד ש"מ על לפני כ' היינו עד ק' ואם לא
היתה אז בת עונשין ממילא ידעו דלא
היתה בת עונשין עד סוף ימיה והיתה נקי'
לגמרי מן החטא.

לספר בשבת הצדיק

פנינים על הפרשה

המספר שבחו של צדיק הוא כמו ד"ת

ויאמר לא אוכל עד אם דברתי דברי וגו', ויאמר עבד אברהם אנכי, ידוע דברי חז"ל שהיו נותנים סם המות במאכלו, לכן היה אומר לא אוכל עד אם דברתי דברי, הנראה לי לרמז בזה עפ"י הידוע גודל מעלת הנגה משולחני של ת"ח הצדיקים, אשר קדושת מאכלם מביא אל האדם קדושה יתירה לסייעו לעבודת הבורא, לא כן המאכל הבא מן סמ"א הוא מטמאם לב האדם, והוא כמו סם המות לאיש אשר ישו הולך. לכן באמת הם לא נתנו כלום סם בתוך מאכלם, אך המאכל שלהם היה לפני העבד הזה כמו סם המות, יען כי הוא היה רגיל לאכול מצד הקדושה, וכל טועמיה חיים זכו.

לכן כאשר בא העבד אל בית לבן ובתואל היה ירא לנפשו ממואלם לבל יטעם לבו כמו סם המות, לזאת לא רצה לאכול עד אשר ידב ד"ת, כי היה מביא הקדושה לתוך המאכל, לזה אמר "עבד אברהם אנכי", וזהו הד"ת, כי המספר שבחו של הצדיק הוא כמו ד"ת, ובה היה ניצול. (תפארת שלמה ד"ה ויאמר)

מה שמהללים עבדי ה' נחשב כמו שמהלל את שם ה'

ויאמר היום אל העין וגו'. פירש"י יפה שיחתו של עבדי אבות לפני המקום יותר מתורתו של בניו. כ"ל עפ"י מנ"כ (תהלים ק"ג) הללו עבדי ה' הללו את שם ה', עפ"י מנ"כ הרמב"ן סוף בא וז"ל, וכוונת רוממות הקול בתפלות וכוונת בתי כנסיות וכות תפלת הרבים, זה שיהיה לבני אדם מקום יתקבצו וידו לאל שבראם ויפרסמו וידו ויאמרו ברינותיך אבחו עייש, וידוע גודל מעלת הצדיקים האבות הקדושים וכדומה, כי המספר בשבחם זהו רצונו ית"ש והוא כמו ד"ת.

כאשר ראינו והתלואות אשר מצאו את אבותינו הקדושים, והוא בתוך חמשה חומשי תורה יחשב, יען כי קבה ואורייתא וישראל חד, לכן האמנם כי התפארת הגדולה לחי עולמים לבד, ומי שנותן שבח והודיה לאחד מכל עובדי מרום הרי הוא כעובד ע"ז, וכבר בעיקר ח"ז, אבל לספר בשבחים של צדיקים הללם ולשבחם זהו רצונו ית"ש מפני כי הם התורה. וד"ר הללו עבדי ה' הללו את שם ה', פירוש מה שמהללים עבדי ה', הם הצדיקים, זה כמו שמהלל שם ה', כי זהו רצונו ית"ש, וזהו כוונת רש"י "יפה שיחתו של עבדי אבות", פי' העבדות של האבות הוא הרצון של תולדות הבריאה, רק בשביל ישראל שיקבלו התורה, לכן הרצון הוא רק, והתולדה נקרא בשם בן, וזהו "תורתו של בניו". (תפארת שלמה ד"ה ואבא)

"ויאמר לא אוכל עד אם דברתי דברי וגו"

מכתב מהרה"ק בעל האמונת משה מאלכסנדר ז"ע יום י"ג כסלו תש"כ בני ברק ת"ד. הייתי היום אצל הרה"ק מוהר"א האדמו"ר מסדיגורא (שליט"א) זצ"ל בתל אביב ת"ד, והגיד לי בשם קצתו מהרה"ק מרוז"ן ז"ע ע"ה "ויאמר לא אוכל עד אם דברתי דברי וגו", דכדי העלות את הניצוצות הק' הוא ע"י התורה, אבל יש ניצוצות ק' שהם משוקעים הרבה ויאפשר העלות ע"י התורה, מי"מ אפשר העלות ע"י אכילה בקדושה וטהרה,

ויש ניצוצות ק' דגם ע"י אכילה א"א העלות, או יש עצה העלות ע"י סיפורי צדיקים, לכן כאשר בא אליעזר עבד אברהם לביתו של בתואל לקחת את רבקה לאשה בשביל יצחק, רצה מקדם להעלותה

לטהר אותה מהסביבה שלה, וזה שאמר "לא אוכל עד אם דברתי דברי" בכדי להעלותה מסביבתה" עכדפ"ח. ואני אמרתי לו שבה יש לפרש דברי רש"י שם (כ"ד מ"ב) "יפה שיחתו של עבדי אבות יותר מתורתו של בניו", שמה שלפעמים אינו פועל תורתו של בניו, פועל השיחה מעבדי אבות, שידועים לספר הסיפורים מהאבות, והשיב לי הרה"ק הנ"ל, שכונתו בזה להצדיקים בני הרה"ק מרוז"ן ז"ע שהוסיפו על זקנם כנ"ל, וברוך שמונתהקטן יהודה משה מאלכסנדר (מרשימות הרה"ק בעל האמונת משה מאלכסנדר ז"ע מובא ב"אביד יעקב" ליקוטים עמ' רמ"ה, וביערין קדישין" בפרשתנו עמ' מ"א בהערה)

יפה שיחתו של עבדי אבות מתורתו של בניו

ואבא היום אל העין. וברש"י, יפה שיחתו של עבדי אבות יותר מתורתו של בניו. ראש ישיבת גייטסהעד ז"ל סיפר שבהיותו בבראנוביטש ראה את רבי משה מינדער זצ"ל יושב עם בחורים ומשוחח ומספר סיפורים כמנהגו בכל מוצע"ק, והיה הדבר מוזר בעיניו, כי חשבו לביטול תורה, וגמרו בדעתו להכנס להבית אברהם (מסלונים) ז"ע לעורר על כך, וכנס אליו ושאלו בטרונאי: היתכן כזאת, חבורה שלמה של בחורים במקום לשבת וללמוד, יושבים ומספרים סיפורים, איזה מן מנהג זה,

הרבי בשמעו את טענתי לא נכנס עמי בד"ן ודברים, אלא הפטיר ואמר: "יאי יפה שיחתו של עבדי אבות מתורתו של בניו", הדברים יצאו מפיו, ואני שתקתי דום. (מוקנים אתבונן)

כאילו עוסק במעשה מרכבה

ושמעתי מהרב ב' תולדות יעקב יוסף ומהרב דקהילתו, שמרן הבעש"ט אמר כי מי שמספר בשבחי הצדיקים כאילו עוסק במעשה מרכבה. (שבחי בעש"ט)

גדלות הצדיק אינה נמודת לפי המופתים שמספרים ממנו

אמר הרה"ק מרוז"ן ז"ע: יש אנשים החושבים ומדמים בנפשם שגדלותו של הצדיק נמודת לפי הכמות של המופתים שמספרים ממנו, והוא אליהו הנביא זכור לטוב אמר בשבחי: "איש סוח אחריו ה' הוא האלקים", פירוש, הוא גרם להכניס בבני דורו רוח טהרה כזה שכולם יכירו וידעו שה' הוא האלקים, ודבר זה היה השיחה אצל כולם, והו מופת אמיתי שאפשר לספר בשבחו של צדיק. (נר ישראל ח"א עמ' ס')

לא לגום במדת הצדיק

"במכסת נפשות" (פר' בא). ר"ל שיספר תמיד מהצדיקים הגדולים וימנה תמיד את מודותם הישירים, ונפשות הוא רמו על הצדיקים ומודותם, "איש לפי אכלו תכוס" פי' הכתוב מודו זה שרוצה לאחוז במדה זו, שלא יגום במדת הצדיק, רק "לפי אכלו תכוסו על השם" ולא יגום במדתו, כי מזה לא יבוא לך הנכעה שתגום במדתו. (נועם אלימלך)

הרבות לחקור בכבודם הוא טוב וכבוד אצל המחשבה

יתחייב האדם לחקור הצדיקים ולספר בשבח מעלתם, והרבות לחקור ... בכבודם הוא טוב וכבוד אצל המחשבה. (רבינו בחיי הקדמה לפר' וישלח)

סיפורי צדיקים - עצה להניצל מאפיקורסות

הרה"ק האוהב ישראל מאפסא ז"ע אמר, קודם ביאת המשיח יירד אפיקורסות לעולם, והראה באצבעו על אחד שישב לפניו, אפילו אנשים כערכו יתפסו למינות, וסיים כי העצה להניצל מזה, הוא להתאסף יחד ולספר סיפורי מעשיות מצדיקים.

פעם אמר הרה"ק רבי אהרן מטשערנאביל ז"ע: עתיד לירד אפיקורסות לעולם, והעצה נגד זה הוא לדבר מצדיקים, אפילו פון אונז, אפילו פון מיניע טיש און בענקלעך. (ילקוט מאורי אור)

מצוה גדולה: מצוה גדולה לספר בשבח הצדיקים. (שור"ת חת"ס ח"ז סי' נ"ט)

להלל את קדושתם

סיפורים במעלת סיפורי צדיקים

סיפר הבאר מים חיים ז"ע שפעם נחלה מאוד ל"ע, ושכב ג' ימים ללא הכרה, עד שנשמטו עלתה כבר לעולם העליון, וראה את מן הבעש"ט הק' ז"ע"א הולך עם התלמידים, ושאל מי הולך שם, ואמר לו שזה הבעש"ט הק', נגש להבעש"ט וביקש ממנו שיברכו ברפואה שלימה, אמר לו הבעש"ט איזה ישיבות יש לך עמך, הייתי אצלך, האתה מזכר אותי, אמר הבאר"מ שרבו הרבי ר' מיכל'ע מלואטשוב ז"ע סיפר בכל השלש סעודות עובדא מכס, ופעם היה מאחר מאד, והרבי ר' מיכל'ע כבר נטל מים אחרונים ולא סיפר עדיין עובדא, והזכרתי לו שלא סיפר עובדא מהבעש"ט הקדוש ז"ע, ואני מבין שאם הרבי שלי סיפר עובדא מכס היה לכן ניהא בעלמא דקשוט, אשר על כן אני מבקש רפואה, ענה הבעש"ט אכן, וסמך ידו על ראשו של הבאר"מ, והתחיל להזיע מאד, ולאט לאט הוטב לו, עד שנתרפא לגמרי. (אוצר ישראל קמ"ח)

הצמח צדק מליובאוויטש ז"ע לא היה יכול לדבר מהבעש"ט הק' ז"ע יותר ממכמה דקות, הוא נעשה כ"כ בהתעוררות עד שהיה סכנת נפשות ממש, (שם עמ' כ)

פעם ראה הרה"ק רבי ישראל מרוז"ן ז"ע חבורת חסידים מתוועדים, שאלם כמה הם עסוקים, אמרו לו ששספרים כעת סיפורי צדיקים, ענה הרה"ק מרוז"ן ואמר: כתוב (תהלים ק"ג) "הללו עבדי ה' הללו את שם ה'", וכתוב (שמות כ"ו) "מקבילות הלהללות", היינו כי השני "הללו" מקבילות אחד למשנהו, ומי שמחלה ומספר גודל קדושת הצדיק, הרי זה נחשב כאילו מהלל את שם ה' אלקינו. (מפי ספרים וספרים ח"א תנ"ט)

פעם בסעודת צהריים בשבת קודש סיפר החתם סופר ז"ע מגדולת רבותיו, והאריך כל כך עד שבאו תלמידיו ואמרו, רבינו הגיע זמן תפילת מנחה, והשיב להם, א"כ נמחר לברך ברכת המזון, ונמחר להתפלל מנחה, ונמחר ליטול ידיים לסעודה שלישית, ונמשך לספר מרבתי הקדושים. (מנחת רבותיו והלימותיהם ח"א עמ' כ"א)

הרה"ק המהר"י"ד מבעלזא ז"ע היה מרבה לספר דברי יום ביזמו על זקנו הרה"ק רבי אהרן מטשערנאביל ז"ע, יומא חד, ביקש לספר ולא היה לו למי סיפר על כן לרבנית ע"ה, על הרוישים שהיו בבית רבי אהרן ז"ע, על תבניתם, צורתם וקומתן, ועל מקום המצאם בבית. (רשימים בשנת ר"ח)

הרה"ק רבי שלום מבעלזא ז"ע היה אומר: מרגלא בפומיהו דאינשי, שלספר במוציא שבת קודש, ועבודת ומעשיות, מאור שבעת הימים הבעש"ט הק' ז"ע הרי זה סגולה לפרנסה, ואמר: דבריו זה וישנם ג' לאו דווקא: לאו דוקא במוציא"ק, אלא אף בכל ימי השבוע, לאו דוקא סגולה לפרנסה, אלא סגולה לכל הרפאות ולכל הישועות בעולם, ולא דוקא על הבעש"ט הק', אלא על כל צדיקי עולם, "אפילו פון אונז אויכט" (אפילו מאתנו ג"א). (שם עמ' תנ"ט)

תניד ר' מענדל ראנד ע"ה מירושלים היה לו ישיבה שהחזיק מנכסיו, והיו לומדים שם תלמידי חכמים גדולים, וביניהם היו הרה"ק ר' חיים הערש אייזענבאך ז"ל, הרה"ח ר' מרדכי הערש שמעלער ז"ל, והרה"ח ר' יצחק ברוך פרייד ז"ל, הם היו בני עליה ואנשי שם, לומדים מפילגים שישב כל היום על התורה ועל העבודה, והיו מסתופפים בצל הרה"ק רבי מרדכי מראמיטשיווקא זצוק"ל, פעם נכנס ר' מענדל לבהמ"ד, ובעת היו ישבו חסידים אלו ביהוד ומספרים סיפורי צדיקים, וזרה לו מאד על שאינם לומדים בזה הזמן, והוכיח אותם היתכן שזמן שיכולים לצלל ללימוד התורה הם מבילים בסיפורים. ר' מענדל הנ"ל היה נוהג ליכנס להרה"ק ר' מרדכי מוזנן לזמן, ובכל ערב יו"ט היה נכנס עם קוויטל ופדיון, ואחר מעשה הנ"ל כשנכנס ר' מענדל בערב יו"ט להרה"ק, לא רצה הרה"ק ליקח ממנו הקוויטל והפדיון, ולשאלת ר' מענדל מה הסיבה, ענה לו הרה"ק ברגש: "ליטושיע ישיבות האבן מיר גענוג, מי דארפען א ישיבה פון אויזען אידען, זיי מיט זייערע סיפורים זענען בוקע רקיעים!, ואתה יש לך העוה לומר עליהם דעה?!" התחיל ר' מענדל לבקש על נפשו, וקובל עליו שמהיום והלאה שוב לא יעשה כן, עד לבסוף נעתר לו הרה"ק ואמר: עכשו אקבל ממך הקוויטל, אבל לא הפדיון, כפעם אחרת אקבל גם את הפדיון. (ילקוט מאורי אור)

פעם אחת ישבו החבארי קדישא של הבעש"ט אחר פטירתו וסיפרו אודותיו, באמצע התנמנם בנו הרה"ק רבי צבי ז"ע, והתנאה אליו אביו הק' ואמר לו: למה אתם מספרים ממנו מופתים איזה תועלת תצמח לי מכס, ומה יועיל לכם, מוטב ותר שחספחו זמן העבודת שלי בעוה"ז, ותצמח מזה טובה גם לי וגם לכם. (בת אברהם - סלונים שמועת)

מסופר שהרה"ק רבי מאיר מפרמישלאן ז"ע התאונן לפני פטירתו ואמר

בו"ה ל': "אחרי פטירתי ידברו ויספרו, מאירל הראה מופת כזה, או כזה, ברם, איך שהתמנג לבו של מאירל באמירת נשמת' מזה לא ידברו כלל. (ראו דענדא שש' האותיות)

אם רק מדברים צריך לדבר ממון הבעש"ט העולם אומרים שבמוציא שבת צריך לדבר מהבעש"ט, אם לא שאין מדברים כלל, אבל אם רק מדברים צריך לדבר מהבעש"ט. (אמרי פנחס שעת השבת את ג"א)

סגולה להצלחה בכל השבוע בכל הענינים קבלה בדיני מפי צדיקי יסודי עולם ל"ע שטוב להזכיר את הבעש"ט הק' בכל מוצאי שבת קודש, ולספר משבחיו ותהלוכותיו, וזה סגולה להצלחה בכל השבוע בכל הענינים הן בגוף והן בנפש. (מארות המים - רימנעב ע"ג)

מצוה במוציא"ק להזכיר הבעש"ט כמו את אליהו הנביא ושמעתי בשם גדולים וצדיקים שבמוציא שבת קודש מצוה לספר איזה ענין מהתנא האלקי הרב ישראל בעש"ט זצוקללה"ה, ואני הדל יש לי קצת סמך לה מספר תולדות יעקב יוסף שכתב שאחיה השילוני היה רבו של אליהו הנביא ורבו של הבעש"ט, וא"כ כמו שמצוה להזכיר שם אליהו, כמ"כ מצוה להזכיר שם הבעש"ט הק'. (מנחת שבת סי' צ"ג)

מ"י לאק! וואס לאכסטו אויז גראב בעיה"ק צפת תובכ"א היה זקן אחר ר' אלימלך טרוסטער, שנשע להרה"ק רבי שלום מבעלזא ז"ע, ולהרב מבעלזא היה משמש בשם אלימלך, פעם אחת אחר שלש סעודות ישב ר' אלימלך טרוסטער ביחד עם השמש אלימלך בבהמ"ד כבד מערב, והרב מבעלזא עמד במורה, ובהימ"ד היה ארוך מאוד, ור' אלימלך טרוסטער אמר לגבאי אלימלך כי מקובל מצדיקים אם מדברים במוציא"ק מרבני הבעש"ט הקדוש ז"ע מסוגל לפרנסה, ואם מדברים מרבני רבי ר' אלימלך ז"ע מסוגל ליראת שמים וכדומה, כששמע זאת הגבאי אלימלך צחק קצת מדברי ר' אלימלך טרוסטער, והרב מבעלזא ראה האין שהמשמש אלימלך צוחק, אמר לו: "מ"י לאק! וואס לאכסטו אויז גראב (למה אתה צוחק צוחק מניי"מ כ"כ). ענה הגבאי כי אלימלך טרוסטער אמר אם מדברים מזה הצדיק מסוגל לפרנסה, ומה הצדיק מסוגל לירא"ש ולרפואה,

אמר הרב מבעלזא אם מדברים מצדיקים יש להם ניהא בעלמא דקשוט, וצדיקים אינם רוצים ליהנות נהמא דכיסופא, לכן משפיעים בחורה פרנסה ויראת שמים ושאר ישועות, וסיים הרב מבעלזא וכשידברו ממנו גם יהיה טובה. (אוצר ישראל רמ"ח)

מדוע הגיע הגה"צ רבי משה פיינשטיין צ"ל לטיש של הרבי הק' מזוועיהל סיפור מופלא ומפעים לרגל יו"ד כ"ד חשון של הרה"ק ר' גדלי' משה זיע"א

ליל שבת קודש - - -

רחובות ה'איסט סייד' החוליניים דרך קבע, כמו התעטפו ברדיד שבתי קטיפתי משובץ כוכבים. מבתים יהודיים, מצופי לבנים אדמדמות - אפרפרות, היתמרו שובלים של זמירות שבת במבטא אידישאי עם נגיעות אמריקאיות.

היה זה לפני כשישים שנה, לא הרבה לאחר שהסתיימה השואה, כשה'איסט סייד', אותה שכונה מפורסמת בשיפולי וובע מנהטן, שיש מגדירים כאבן הפינה של ההתיישבות היהודית בארצות הברית, עוד הייתה מעין עיירה יהודית שוקקת חיים צבעוניים, בסגנון שהזכיר את ה'שטעטל' בימי קדם.

אותו ליל שבת התקיים באחד מבתי הכנסת מחזה בלתי שגרת.

צדיק בא לעיר. הרבי הקדוש ר' מרדכי מזוועהיל זי"ע, בעל ה'יקרא דמלכא', נכדו של הרבי ר' שלומק'ה זי"ע, המתגורר בעיה"ק ירושלים הגיע לביקור קצר בארצות הברית והתאכסן כמובן ברובע ה'איסט סייד'.

לקראת השבת פורסם כי בליל השבת יערוך הרבי את שולחנו הטהור באחד מבתי הכנסת בשכונה, לא מעט יהודים נהרו לחזות באותו צדיק עורך את שולחנו, ביניהם היו שרידים לבית זוועהיל זלוטשוב, אודים מוצלים מאש, שניצלו מאימי הנאצים והקומוניסטים, שביקשו להתחמם לאורו של רבינו.

אווירה של זוך מרחפת בשולחנו של הרבי מזוועהיל, יהודים עומדים סביב וחוקקים במוחם את הנהגותיו של הצדיק העובד את בוראו, באכילתו לשם שמים, בזמירות השבת ובדברי התורה היוצאים מפיו. לפתע נפתחת הדלת וכעבור רגע נזרקת

תכונה לחלל, אנשים מזנקים מאליהם לאחור, מפנים מקום לדמותו מעוררת הכבוד של הגאון האדיר רבי משה פיינשטיין זצוק"ל, ראש ישיבת 'תפארת ירושלים', פוסק הדור, הצועד פנימה, בהופעתו ההדורה, להיכל הטיש.

המשמשים מעלין בקודש ומושיבים את הגאון רבי משה בראש השולחן, לצדו של הצדיק. שעה ארוכה יושב הגאון רבי משה בשולחנו של הרבי, כשהדרת כבוד מיוחדת נסוכה על פניו, אינו גורע עין מהרבי היושב לצדו, מתכבד מה'שיריים', וכך עד סוף עריכת הטיש, או אז נפרד הוא מהרבי בברכת 'גוט שבת' ויוצא לביתו.

הופעתו של הגר"מ הופכת מיד לשיחת היום. תושבי השכונה הנוכחים במקום מקמטים את מצחם ומתקשים להיזכר מתי בפעם האחרונה הגיע רבי משה, שאינו נמנה על עדת החסידים, להשתתף בשולחנו של רבי חסיד, במיוחד כשאינו מכירו אישית, מנסים ואינם מזכרים.

בדרך חזור לביתו, תוך כדי צעידה ברחובות החשוכים, מרהיב אחד ממקורביו של הגאון רבי משה עז ושואל אותו לפרש הדבר, "למדנו רבינו, מדוע שינה מהרגלו וטרח להגיע לשולחנו של הרבי, כלום ישנה איזו היכרות מוקדמת ביניכם?". "אתה שואל למה?" נעץ בו הגר"מ את עיניו העמוקות, מחיך לעברו את חיוכו הכובש, "אספר לך".

דקות ספורות לאחר שהסתיימה הפילת שחרית בהיכל ישיבת 'תפארת ירושלים', צעד חיים זינגמן (שם בדוי) לעבר כותל המזרח, למרגלות ארון הקודש הגבוה. הוא ניגש אל הגאון רבי משה פיינשטיין, ראש הישיבה, שחלץ את תפיליו בניחותא. "כבוד הרב הגעתי לקבל ברכת פרידה,

בעוד שעות ספורות אני עולה על האונייה בעז"ה".

חיים זינגמן הוא אחד המתפללים הקבועים בבית מדרשו של רבי משה פיינשטיין. יום יום הוא מתייצב לשלושת התפילות, תמיד במקומו, תמיד בגפו. הוא הגיע לאמריקה כמה שנים לפני פרוץ השואה, יחד עם זרם הפליטים שנמלטו מרוסיה הקומוניסטית, הקים את ביתו עם בת ישראל כשרה, מצא לעצמו פרנסה נאותה, אך כאן איפשרו נתקעו העניינים.

כמה שנים חלפו מאז החתונה ועדיין פעיית תינוק לא מתנגנת בבית זינגמן. חיים זוגתו פונים לכל מי שניתן לפנות, עושים את כל שבידם. לעתים תכופות הם פונים אל הגר"מ פיינשטיין, נועצים בו בכל צעד ושעל, מקבלים את ברכתו ודעת תורתו בעניינים סבוכים, אך הנס בושש לבוא.

באחד הימים מקבל חיים בתיבת הדואר מעטפה ועליה ה'בלנק' הרשמי של ארגון 'טהרת המשפחה' בארץ ישראל.

"לכבוד שאר בשרי היקר באדם, ר' חיים זינגמן ומשפחתו תח"י", כך נפתח המכתב.

חיים מכיר היטב את שולח המכתב החתום מטה, הלא הוא הרה"ג ר אפרים זלמן הלפרין ז"ל, מנאמניו של הרה"ק רבי שלומק'ה מזוועהיל זי"ע ומייסד קרן טהרת המשפחה הדואגת לבניית מקוואות טהרה בכל יישוב ופינה בארץ ישראל - שאכן היה קרוב משפחה רחוק של חיים.

ר' אפרים זלמן שמודע היה למצבם הקשה של קרובי משפחתו שמעבר לים הציע להם, במילים נרגשות, להגיע לביקור בארץ ישראל ולקבל את ברכתו של מורו ורבו, הצדיק הקדוש רבי שלמה מזוועהיל זי"ע, אשר כידוע ברכה היוצאת

היזולא דצדיקא

יהו"ש שב"ק כ"ה חשוון - רבי יצחק יואל ב"ר גדליה מליניץ (תקפ"ח) רבי אברהם בן רבי אליהו מוילנא "א שגפ" כ"ה כסלו (תקס"ט) רבי יצחק יואל מליניץ (תקפ"ח) רבי נפתלי מליץ ענקס ב"ר אלעזר (תקצ"ט) רבי מרדכי מבילגוריי ב"ר יששכר דב מבעלזא (תשי"ב) - רבי רפאל ב"ר יקותיאל יוסקתד חתן מנהמבורג ב' תורת יקותיאל ועוד (תקס"ח) רבי שלמה חרוץ אב"ד לבוב ב"ר יצחק אברהם - גיס הרמ"א (תשי"ח) רבי צבי ריינמאן אב"ד קרעטשיניץ ב"ר יצחק משולם (תרי"ט) רבי משה ב"ר אליהו בצלאל טייטלבוים אב"ד טעטש (תרפ"ד) רבי שמואל גאטליב אב"ד טאלטשאווא ופאפא (תרע"ט) רבי אריה לייבוש מרדיב ב"ר משה משינאווא (תרע"א) - נעקש"ש רבי דוד ב"ר שלום יוסף פרידמן מפלויישט (תשי"א) רבי דוד ב"ר ארי' לייב מילאד מנגצא ואמסטורס - עיר דוד, מקלט שריבט הוב (תנ"י) רבי אהרן א"ר וועסטוויבין בעלאס ב"ר משה מלבווב (תרע"ג) רבי ישראל איסר מוילנא - תלמיד הגר"א. רבי אריה לייב בערלינער ב"ר שאול אב"ד פפ"א (תקע"ו) רבי רפאל אשכנזי מאחמיר - מראה הגדול, מראה עיניים (תקמ"ז) רבי דוד צבי עהנפעלד מפרשבורג - חתן החת"ס ואבי החתן סופר (תרל"ב) רבי אברהם יוסף לערמאן אב"ד וויסקוט ב"ר אליהו (תרע"א) רבי יעקב שיק מנאדאדוואר ב"ר דוד אב"ד טאקויא (תרע"ה) רבי דוד מפלויישט הו"ד ב"ר שלום יוסף מבוהוש (תשא)

יהו"ש ג' כ"ח חשוון - רבי שמואל הלוי אשלג ב"ר ברוך שלום (תשי"ז) רבי יעקב ב"ר דוד יצחק לייזר מאנטוורפן מפשוורסק (תשי"ט) - רבי יונה החסיד ב"ר אברהם מגורונדה ב' שערי תשובה ועוד (ה' כ"ד) רבי זאב וואלק אב"ד סלוצק - נהלת בנימין (תמ"ז) רבי אליעזר ליביר הגדול - המומד מבראדישטוב ב"ר אברהם אשכנזי (תקל"א) רבי ישכר בער אב"ד מיקולאש ב"ר סיני - תל' החת"ס, מנהת עני (תרנ"ג) - רבי חיים הכהן ראפפורט ב"ר דוב בעריש מאוסטרא - שו"ת מים חיים (ת"ר) רבי זוסמאן סופר אב"ד דברעצין ופעסט ב"ר יעקב שלום (תרל"ג) רבי יצחק שלמה מועליחוב ב"ר יחיאל מיכל מזוועהיל (תרי"ב) רבי שמעון יהודה ב"ר יעקב אב"ד טוקא - מעיני מים (תרל"ג) רבי אברהם דוד ממזריטין חתן ר"מ הראשון מזוועהיל (תרע"א) רבי מאיר מבויוב ב"ר יחיאל מיכל מוילנא (תרע"ה) רבי אברהם אביש מטשחוב ב"ר יעקב שמשון (תשי"מ) - רבי שלום שכנא מלובלין ב"ר יוסף (ש"ס) ובנו רבי ישראל (ש"ס) רבי יצחק אלפנדי הוקן הספרדי ב"ר חיים, רבי ח'ד אשכנזי דיין ו"מ מלבווב (ת"ה) רבי אפרים ב"ר ישראל ה"ד אלנקאוה ב' שער כבוד ה' (ר"ט) רבי יוסף שמואל ב"ר צבי הירש ב' צבי מוסרס הש"ס (תשי"ז) רבי משה חפץ ב"ר גרשום - מלאכת מחשבת ע"ת (תע"ג) רבי יצחק מראדוויש ב"ר פרושטיין ב"ר יצחק אב"ד אעבניץ (תקנ"ז) רבי יצחק ב"ר שמואל לאמפרוט אב"ד פריאה איטלי - פחד יצחק (יא' י"ב כסלו) רבי משה הלוי הרוזין אב"ד וואלטיסק - עמק השנידים (תקצ"ג) רבי חיים נתן דמנציג ב' כוללת יופ' מקראקא (תרל"ג) רבי משה הגר ב"ר יוסף אלטר מראדוויץ ב' יוקה משה (תרי"ה) רבי אברהם אייגד מפוזן ב"ר עקיבא (תרי"ז) רבי שמואל הורוויץ תלמיד מרן הבעש"ט חק' זיע"א (תקל"ז) רבי מאיר הלוי ראב"ד לבוב ב"ר אברהם (ת"ג) רבי יהושע הורוויץ אב"ד פרויקורנען (תקמ"ז) רבי ישראל יצחק מראדוויש ב"ר ישכר בער (תרי"ח) רבי שלום דוב מלעמבוויש ב"ר נח חיים - כנפי שחר. רבי נחום מדומבורה ב"ר יעקב מהרימלוב - חזון נחום (ת"ש) נעקש"ש רבי נחום מדומבורה ב' חזון נחום ב"ר יעקב (ת"ש) רבי עקיבא ב"ר שמחה בונם ב' דעת סופר מפרשבורג (תשי"ח) רבי אהרן ב"ר שניאור זלמן קוטלר מקלצק-לייקווד (תשי"ט)

מפיו אינה חזרת ריקם, 'ככל היוצא מפיו יעשה'.

א מעשה על הרבי מזוועהיל

חלפו כמה חודשים, שנה, ואף בשורה טובה לא ממשמשת ובאה. המצב נותר כפי שהיה.

כ"ו אייר תש"ו, הרבי ר' שלומק'ה זי"ע מתבקש לישיבה של מעלה, העולם היהודי כולו מתעטף באבל על הסתלקותו של איש האלוקים. כמה ימים לאחר מכן מקבל ר' אפרים זלמן הלפרין שיחה כאובה ומיסרת מקרוב, חיים, בה הוא תינה את כאבו על ברכת הצדיק שטרם נתקיימה, ו'עתה הוא הלך למנוחות ואותנו הותיר לאנחות'.

ר' אפרים זלמן האזין בלב מורתח לדבריו של חיים, וכי במה אפשר לנחמו לבסוף אזר עז ואמר לו "דע לך שהרבי מזוועהיל השאיר אחריו את בנו, ממלא מקומו, הלא הוא כ"ק אדמו"ר רבי גדליה משה, שגם הוא 'איש מופת', אם תרצה, אכנס אליו ואספר לו את כל הסיפור ואבקש את ברכתו".

"אדרבה" שמח חיים על הרעיון כמוצא שלל רב, "אודה לך מאוד אם תעשה עבורי את המאמץ הזה, תיכנס בשמי אל הרבי מזוועהיל, תספר לו את הסיפור ותבקשו בשמי לפרוע את ההבטחה". שעה קלה לאחר מכן היה ר' אפרים זלמן בקיטונו הצר של הרבי הקדוש ר' גדליה משה מזוועהיל זי"ע בשכונת בית ישראל. בלב כבד גולל רבי אפרים זלמן באוזני הרבי, שזה עתה התיישב על כיסא אבותיו, את מה שהתרחש לפני כשנתיים, אצל אביו הקדוש.

הרבי ר' גדליה משה האזין לדבריו בקשב, ולבסוף נענה ואמר בענוותנות: "יכול אני לברך אותו שיזכה לדורות ישרים, אך איני יכול להבטיח"...

מבוכה כבדה השתררה בחדר... השאלות הקשות ריחפו בחלל כמו מאליהן.

וכי כיצד ניתן להשיב את פניו של חיים עם ברכה רגילה, שאין עמה הבטחה, או אפילו משהו דומה להבטחה. הוא הרי עשה את המאמץ הגדול כדי לזכות להבטחתו של הרבי ר' שלומק'ה זי"ע, נסע מאמריקה לארץ ישראל ואף תרם

חיים חזגתו שכבר ניסו כל סגולה אפשרית מצאו עצמם בוחנים בחיוב את הצעתו של קרובם, ר' אפרים זלמן. חיש מהר עברו לפסים מעשיים. לאחר כמה שבועות של הכנות הגיע יום ההפגה לארץ ישראל.

וכך, באותו בוקר, לאחר תפילת שחרית ניגש חיים אל מורו הגאון רבי משה פיינשטיין שהיה מעורה בהחלטתו לקום ולנסוע, ונפרד ממנו לשלום.

האונייה הגדולה עגנה בנמל חיפה, חיים חזגתו מיהרו לרדת כשפניהם מועדות לירושלים עיר הקודש, חדורי ציפייה לקבל ללא שהיות את ברכתו של איש האלוקים, הרבי ר' שלומק'ה מזוועהיל.

היה זה כמו בן ר' אפרים זלמן, קרוב משפחתם, שקיבל את פניהם בשמחה וסייע להם להיכנס לחדרו של הרבי מזוועהיל. לאחר ששמע הצדיק בקצרה על מבוקשם נענה, כדרכו בקודש, "שיבוא מחר, לאחר שאטבול במקווה, ואשיבהו דבר".

למחרת, לאחר שיצא הרבי ר' שלומק'ה מן הטבילה, כבר עמד חיים מוכן ומזומן לשמוע את תשובת הצדיק. "אם תקבל על עצמך לסייע כספית בבניית מקווה טהרה בעז"ה תיושע בבנים" היו מילותיו של הרבי.

עוד באותו יום ישב חיים עם רבי אפרים זלמן הלפרין ובמשך שעה ארוכה בירר את עלותה של הקמת מקווה טהרה, מן המסד עד הטפחות. למחרת הגיש לו ר' אפרים זלמן חשבונית מפורטת ובה כל ההוצאות הנדרשות להקמת מקווה, חיים שלא היה עשיר גדול קיבל על עצמו לשלם את הכול מכיסו, בתשלומים.

בלב מתרונו, מלא תקווה, שבש חיים חזגתו לארצות הברית, לאיסט סייד, מצפים לנצנוצה של הישועה באופק.

סכום כסף עצום לשם כך, מה נגיד לו עכשיו!?

בלית ברירה השפיל רבי אפרים זלמן את ראשו ולחש בסילודין באוזני הרבי ר' גדליה משה: "רבי, עלול להגרם כאן חילול ה' חלילה, הרבי זכרונו לברכה הבטיח לו שאם יבנה מקווה הוא ייושע, המקווה כבר עומדת והוא עוד לא נושע"...

הרבי ר' גדליה משה עצם את עיניו ונענה בטון נחרץ: "אם אבא הבטיח הוא יקיים, צריך רק להזכיר לו! צריך ללכת לקברו ולהזכיר את הבטחתו"...

תיכף באמרו זאת קם הרבי ר' גדליה משה מכיסאו ופנה לצאת מהבית, כשר' אפרים זלמן צועד בעקבותיו. כעבור שעה קלה הם הגיעו לצינונו של הרבי ר' שלמה מזוועהיל זי"ע במרומי הר הזיתים, היה זה הרבי ר' גדליה משה זי"ע שניגש בכבודו ובעצמו אל המצבה הטרייה, שלא מכבר הועמדה, והזכיר בחיל וברעדה לאביו הקדוש זי"ע את הבטחתו.

רקיע זרוע כוכבים התכהה מעל אלפי המצבות הלבנבנות, הרבי ר' גדליה משה ומלווהו ירדו במורד ההר ושבו לביתם. ועוד באותה השנה אירע הנס הגדול...

אחרי שנות ציפייה ממושכות, אינספור מאמצים וניסיונות, הוצף ביתם של חיים חזגתו באור ובאושר גדול, בן זכר נולד להם למזל טוב. ההבטחה התקיימה.

הגאון רבי משה פיינשטיין זצ"ל סיים את הסיפור המופלא באוזני מקורבו, והפטיר: "כעת אתה מבין מדוע טרחתי לבוא ולהשתתף בשלחנו של הרבי מזוועהיל? לבן ונכד של כאלו אנשים רוצה אני ללכת".

מקור הסיפור: מפי הרה"ג רבי שמואל דוד גולדמן שליט"א, ראש ישיבת זוועהיל שקיבל את הסיפור המופלא מבית אבותיו.

מזל טוב וגדיא יאה

מעומקא דליבא נשגור בזה כסא דברכתא לקדם מעלת פרי עץ חיים, הריף ובקי טובא, המשפיע המפורסם פה מפיך מרגליות, מרביץ תורה ויראה טהורה, חו"פ

בן כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זיע"א, ה"ה

הגה"צ רבי נחמן בידרמן שליט"א

ולבנו ידידינו היקר אוצר כלי המדה פרי"ה, נעים הליכות ורב תבונות,

הרה"צ ר' דוד יצחק יעקב בידרמן שליט"א

לרגל שמחת הולדת הנכדה - הבת

יהי רצון שיוזב לרוב נחת ומכל יוצ"ח, ומשמחה זו יושפע תמיד

שמחות באהליהם מתוך בריות גופא ונהורא מעליא, לתפארת

המשפחה הרוממה.

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

לעילוי נשמת
הרה"ח אברהם דב בן צבי ז"ל
נלב"ע כ"ו מדר-חשוון תשל"ח
ת נ צ ב ה .

בקשה לזכות עטיל בת בלומא גיטל לרנ"ש
בשם אבה מרדכי הנדב רבי חזקן בידרמן שליט"א: אם אפשר שטכ"א יקבל כ"ע בל"ג ללמד בכל יום הלכות שבת
מי גדולה וסוד השבת קדוש וטהור, כפי ש'שבת' חיים וחי, וידו עם וסוד הוה"ק 'שבת' וטהור מזה חיים אם
אפשר ללמוד בקצרות ספר קצור שו"ע ט"ו ע"ב (ס"ח) וז"ל, בכל יום חמש מינוט, וכן נזהר בעוה"ז לשים בנשך
מה שבנות כל הלכות שבת, ואני מצפם לישועת ה' לרפואה שלמה בקרב

ברכת מזל טוב נאמנה
הננו לשגר לכבוד מעלת ידידינו היקר והנעלה מחשובי אנ"ש, עדין הנפש ונעים
הליכות, מסור ודבוק בכל נימי נפשו למרן רבינו שליט"א,
הרה"צ ר' חיים זאב לייפער שליט"א - לונדון
לרגל שמחת אירוסיה הבת עב"ג בשעטומ"צ
יזכה לרוב נחת אושר ועושר מזה ומכל יוצ"ח והזיות יעלה יפה יפה, לתפארת
המשפחה נאר מיט א גוונטע אידישע שמחה שטענדיג אמן.

לעילוי נשמת
מרת ליבא בת הרה"צ רבי דוד אהרן ע"ה אשל
נפטרה כ"ח מרחשוון תשס"ה. ת נ צ ב ה .

לעילוי נשמת
הגאון החסיד רבי אברהם משה בן רבי אליהו דייטש
ז"ל
נלב"ע כ"ז במרחשוון תש"ע

לעילוי נשמת
הגאון החסיד רבי אברהם משה בן רבי אליהו דייטש
ז"ל
נלב"ע כ"ז במרחשוון תש"ע

לזיכוי הרבים להוצאת העלון לע"נ, לרפואה או לשמחה ניתן לפנות לטלפון 052-7667563 עד יום ב' בערב